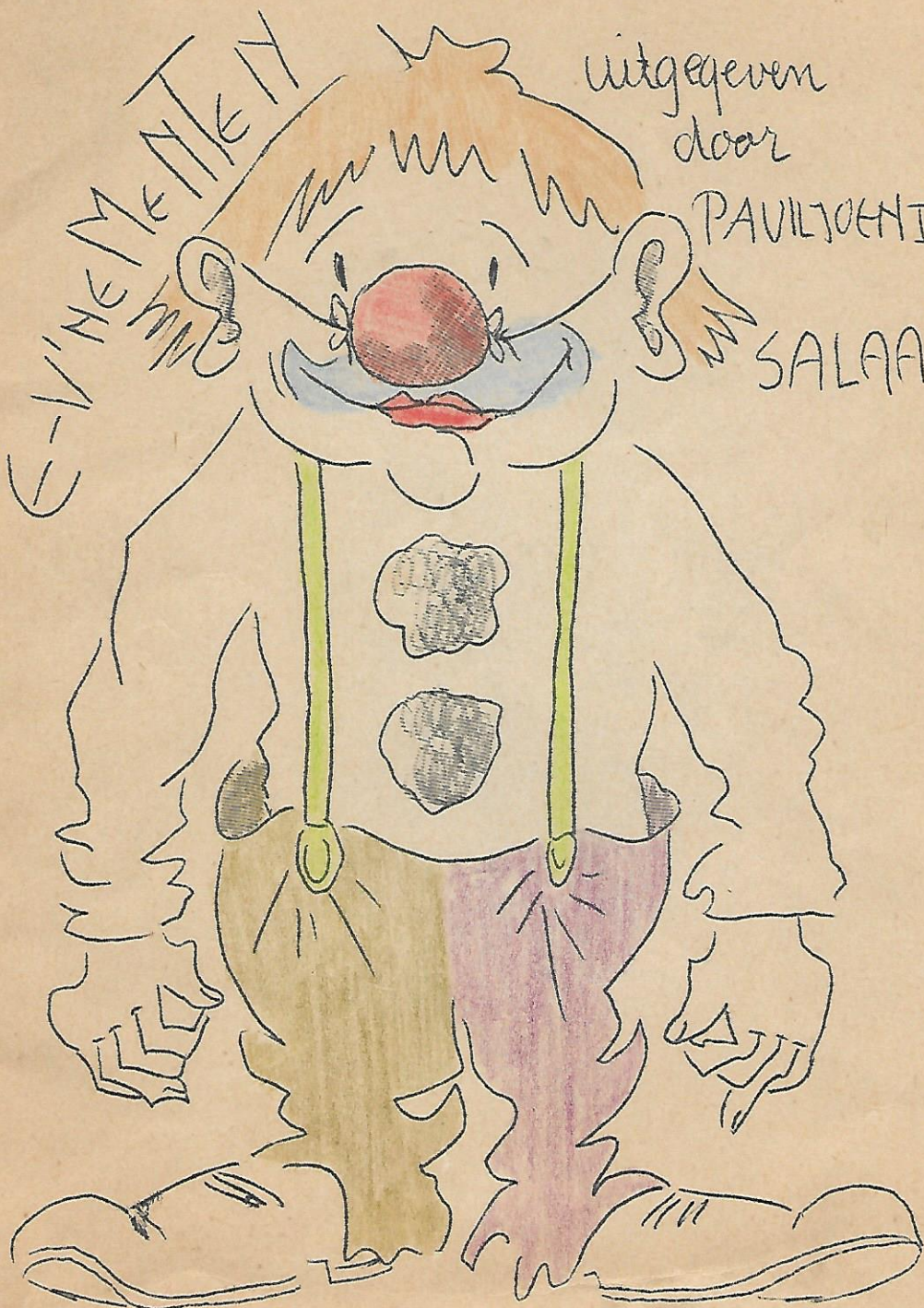

E-V'HEMELKEN

uitgegeven
door

PAULJOENI...

SALAAI

Beste Allemaal,

Na een lange voorbereiding verheugen wij ons erover U deze extra uitgave van E.V.nementen te kunnen aanbieden. Een van de redenen die ons ertoe bracht U deze extra editie te doen toekomen was wel om in het bijzonder U, ouders, die vanwege de grote afstand niet in de gelegenheid bent ons een bezoek te brengen, een kijk te geven op ons leven in de Peelstad, Stevensbeek, en in het bijzonder in paviljoen I, óns paviljoen, óns huis. De plaats waar wij ons na een vermoeide dag ontspannen; de plaats waar geen nominativus, geen a in het kwadraat onze gedachten bezighoudt en onze hoofden pijnigen; de plaats waar wij naar hartelust kunnen spreken, zonder dat de leraar je straf geeft. De plaats ook waar iedereen zich uitslooft om ervan te maken wat ervan te maken valt. In ons paviljoensleven willen wij U nu een duikje laten nemen.

Martien van de Steeg
dekaan Pav. I

OP WEG

Beste jongens,

"Op Weg", dat is het thema op de muurkrant van deze week. Wanneer ik van achter mijn bureau een blik op die krant werp, dan zie ik daarop o.a. een voortsnellende trein, die elk moment kan ontsporen; een olifantje, op zoek naar voedsel, nog onbewust van de gevaren in de jungle; een boer die zijn land bewerkt, in de stille hoop dat het komende jaar de oogst niet zal mislukken; een vluchteling, die zich een weg baant door het prikkeldraad, wellicht met de gedachte, dat ieder ogenblik he dodelijk schot kan vallen; Christus, die moeizaam zijn kruis door de nauwe straatjes van Jerusaleem sleept. Zij allen zijn op weg. Ieder op zijn manier. Ieder met zijn zorgen en verdriet; ieder met zijn vreugde en geluk; ieder zijn bestemming tegemoet; ieder zonder uitzondering. Ook jullie zijn OP WEG. Op weg met je goede en slechte eigenschappen; op weg met je kleine moeilijkheden; met je binnenpretjes en ogenschijnlijk zo belangrijke dingen. Hoe het ook zij, wil je wat bereiken dan moet je het goede, dat in je is, de ruimte geven. Méér ruimte. Dan alleen ben je tot grote dingen in staat. Als die boer niet zaait, zal hij ook niet oogsten; als dat olifantje niet voortgaat, zal het geen voedsel vinden en van honger omkomen; als die vluchteling de sprong niet waagt, zal hij de vrijheid nimmer smaken; als die trein

ontspoort, zal hij nooit de plaats van bestemming bereiken; als Christus zijn kruisweg niet had voltooid, zou de wereld nog een genadeloos oord zijn, waar ieder leven zinloos is; en als jullie het goede in je niet laat zien, een ruime plaats geeft dan

Maar jullie hebben het goede in je de ruimte gegeven. Jullie hebben gehoor gegeven aan de oproep van je prefect je van de goede kant te laten zien.

Waaruit dat blijkt? Wel, uit het boekje dat voor je ligt.

Uit deze simpele bladzijden die jullie leven hier beschrijven. Maar dank zij jouw inzet, dank zij jouw bereidwilligheid is dit evenement tot stand gekomen.

Het tonen van je goede wil heeft ertoe geleid je ouders, broers en zusjes dit nummer te kunnen aanbieden. Want

voor hen hebben jullie het in de eerste plaats gedaan.

Voor je ouders, die ergens in Nederland voor je zwoegen en werken en niet in de gelegenheid zijn ons paviljoen met een bezoek te vereren. Voor jouw ouders, die door

de dagelijkse beslommeringen van het leven zo in beslag genomen worden, dat zij misschien moeilijk tot een regelmatige briefwisseling met je kunnen komen.

Voor jouw ouders, die door ziekte en lijden gekweld worden. Voor hen allen wil dit evenement een tegemoetkoming zijn aan hun verlangen iets meer van het internaatleven te horen.

Daarom, jongens, mijn pavvers, hartelijk dank voor jullie toewijding en bereidwilligheid en ik hoop, dat jullie de 2e helft van 't schooljaar zo zult doorgaan. Dan zijn we niet alleen OP WEG, maar ook OP DE GOEDE WEG. pater Wouters

GOEDE MORGEN

"Teet-tet-tet-teteretteet"! zijn de eerste klanken die weerklinken over een nog rustige slaapzaal. Zij worden gevolgd door het luidruchtig gegaap van een grote slaperige menigte alsof er een wedstrijd gehouden wordt wie het meeste geluid maakt om de toeter te evenaren.

Na het heerlijk uitrekken en enige acrobatische toeren te hebben geprobeerd, tracht men zo snel mogelijk naar de lava-bo's te lopen met het gevolg tientallen botsingen. Maar als de pater zijn stem laat horen is de "meute" weer mak. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen het naar de lava-bo's gaan en het terugkomen. Heengaan betekent meestal slaapwandelen. Terugkeren daarentegen rennen als een waterhoentje. De doorslapers worden vakkundig uit hun bed gelicht door de dienstdoende prefect met praktische hulpmiddelen, die beter niet vermeld kunnen worden.

In de chambrette teruggekomen duikt men in de overige kledingstukken, trekt de dekens recht en brengt men klokhuizen, schillen, papiertjes van allerlei heerlijke zoe-tigheden en andere etensresten van de vorige avond naar de prullenbak. Men opent de deur van de slaapzaal en beweegt zich de trap af naar het schoenhok. Op deze plaats, die door de heerlijke geur, die er hangt aan iedere bezoeker verrædt, welke bezigheid er plaats vindt, worden de schoenen van een kleurtje voorzien en krijgen ze 'n glimmetje. Dan wordt het tijd om zich naar 't paviljoen te begeven, waar pater prefect ons al opwacht en de studieboeken verlangend naar de komst van hun eigenaar uitzien.

DE REFTER

Deze plaats, die door elk van ons viermaal per dag bezocht wordt, is voor iedere jongen een waar genoeg. Je stilt daar de honger, lest er je dorst en praat er over school, gymzaal, studie enz. enz. Het eten is zeer goed en soms krijgen we een heerlijk nagerecht als extratje bij een bijzondere gelegenheid.

Er worden dikwijls kopjes en borden stuk gegooid, hetgeen altijd weer een luid gejuich van de smulpapen teweegbrengt. Het eten wordt minder prettig als je bijvoorbeeld een standje van de prefect of tafelleider krijgt, maar daar is men snel over heen. Bij een verjaardag of feest wordt er ook wel gezongen, maar op andere dagen is dat streng verboden. Als we na een teken met de bel allemael op onze plaats zijn gearriveerd, volgt een kort gebed, waarna je wilt "aanvallen", gewapend met vork in de rechter- en het mes in de linkerhand. Op dat ogenblik kan het gebeuren dat pater prefect op je af komt, hetgeen niet veel goeds voorspelt. Deze wijst je erop dat je mes en vork andersom ter hand moet nemen. Je zit nu al vijf minuten aan tafel zonder één hap naar binnen te hebben gekregen. Je wilt dan eindelijk gaan beginnen, maar terwijl je de nodige boter aan je mes smeert, stoot je een kopje om. Gevolg: doek halen en tafel schoon vegen.

Laetst zijn de plaatsen in de refter veranderd. Groot en klein zitten nu door elkaar. Genen zouden wel eens laten zien wat tafelmanieren zijn. Vaak lukte het hen, maar de kleineren hadden ook wel eens gelijk, wat ze niet altijd

wilden toegeven.

The Crabs, de band van paviljoen II, gebruiken de refter als oefenlokaal. Als belangstellenden een enkele keer daarbij aanwezig zijn, worden zij luid bijgevallen met de binnen hun bereik liggende messen, vorken en lepels. Dat gebeurt echter ook als "de band" niet aanwezig is en we aan het eten zijn. Op die manier is en blijft er altijd leven in de brouwerij.

W. Boekholtz - K. Bullens

OP SCHOOL

In het schooljaar 1965/1966 zijn we met 29 jongens in klas I begonnen, van wie er twee uit Paviljoen II afkomstig zijn. Nu we nog eens terugkijken, moeten we constateren dat er veel veranderd is, althans wat het aantal betreft. Rudi Oomen zei als eerste ons reeds in november vaarwel. De oorzaak hiervan moet gezocht worden in het feit, dat Rudie, komend uit de West, moeilijk aan het internaatleven kon wennen.

Maar ... "als er één schaap over de dam is volgen er spoedig meer". Na de Kerstvakantie veranderden een achttal anderen van schooltype en schaarden zich bij "het legioen" dat de M.A.V.O. en D.S. bevolkt. Gelukkig behoren deze schooltypen tot eenzelfde scholengemeenschap en zodoende behoren ook zij nog volledig tot ons paviljoen. Alleen in de klas zijn we van elkaar gescheiden.

In totaal bevinden zich momenteel nog 19 jongens in ons lokaal. Sommigen hebben een hekel aan bepaalde lessen.

Het zou vreemd zijn, als dat niet het geval was. Meestal zijn het dan die vakken, waarin zij minder goed zijn of uitgesproken slecht.

's Maandags, dinsdags, donderdags en 's zaterdags hebben we alleen les in de voormiddag. In totaal vijf. Ze vangen 's morgens om vijf voor half negen aan en eindigen om vijf voor één. Af en toe wordt deze lange reeks - gelukkig - onderbroken door een gymles, waarin we ons behoorlijk kunnen uitleven, ofschoon het ook hier niet altijd even interessant is. Zoals bv wanneer je bosloop hebt en je een tien of meer kilometers hard moet lopen.

's Woensdags en vrijdags hebben we ook in de namiddag nog twee lessen. Dat zowel de leraar als de leerlingen menigmaal slaperig uit hun ogen kijken is niet te verwonderen. Mijn collega zal nu nog een enkel woordje schrijven over zijn klas. Leo ga je gang !

Zoals Jan hierboven al vertelde zijn we na Kerstmis met een achttal naar een ander schooltype overgegaan. Voor sommigen was deze verandering van schooltype even een teleurstelling, daar zij in de mening verkeerden de ingeslagen weg naar het priesterschap te moeten verlaten. Geen nood! Sinds enkele jaren wordt ook aan deze jongens een redelijke kans geboden op de ingeslagen weg voort te gaan.

Momenteel bevinden we ons op de H.A.V.O.-brugklas en als onze eindresultaten bevredigend zijn kunnen wij te zijner tijd toch de richting inslaan, die wij verkiezen.

Op onze school gaat het er ongeveer op dezelfde wijze aan toe als op het gymnasium. Wij hebben bovendien op maandag-

middag les, maar daar staat tegenover dat wij in de voor-
middag vier en in de namiddag drie lessen krijgen. Ook
hier moeten we het met enkele minder plezierige lessen
doen, maar dat nemen we op de koop toe. Over het algemeen
gesproken gaat het er heel prettig aan toe en dat is
veel waard.

Jan Gerrits - Leo Helderman

DE STUDIE

Wij willen U vertellen wat we zoal in de studie doen. U
zult ervan opkijken, wat daar allemael gedaan wordt.
De studie is een voortzetting van de lessen. Wat 's morgens
in de klas onderwezen is, moeten we in deze tijd bestu-
deren en ons eigen maken.

Op een normale "werkdag" begint zij om half vijf. We
begeven ons naar de klassen van de M.A.V.O. en daar gaan
we studeren. Soms is het rustig in de studie. Je kunt
er dan een speld (n.b. een grote speld wel te verstaan)
horen vallen. We hebben in dat geval veel werk op en
wensen door niemand te worden lastig gevallen. Ons werk
wordt dan alleen een enkele maal onderbroken door pater
prefect die zich van de studieresultaten op de hoogte
wil houden. Een andere keer is het rumoerig. Dat is voor
de prefect een aanwijzing dat de "heren" weer eens niet
veel werk hebben opgekregen. We verzinnen dan alles om
de tijd door te komen. De een, jammer dat ik dat moet
schrijven, zit uit zijn neus te snoepen (heerlijk, hé?)
Een ander haalt een papiertje uit zijn beursblok (dat
is beter papier voor het spelletje), stopt het in zijn

mond en maakt er een balletje van. Dan gooit hij het tegen het plafond aan, zodat het blijft plakken. Weer een ander gaat briefjes doorgeven met bijvoorbeeld "mispoes" erop. Deze dingen hebben meestal plaats als pater prefect een ogenblikje afwezig is. Ook wordt er op zo'n dag veel naar buiten gekeken en heel hartelijk gelachen als er een groot krentenbrood met een jongen komt aandragen. Pardon! Ik bedoel een kleine jongen met een groot krentenbrood.

Soms wordt door de pater die toezicht op de studie houdt, verlof gegeven om elkaar de lessen te overhoren.

Om tien over zes worden we al of niet wakker geklopt voor een half uur onderbreking. We zijn blij dat we kunnen uitblazen. Zo hard als we kunnen lopen we naar de refter, om op tijd aanwezig te zijn. Laatkomers zijn ongeziene gasten. In dat geval moet men zich melden aan de hoofdtafel. Als het eten op een veilige plaats is aangekomen, rennen we snel naar het paviljoen, want we willen nog graag een enkel beetle-plaatje draaien alvorens we ons wederom naar de studielokalen begeven om ons te verdiepen in de opgegeven materie. Om kwart voor zeven zitten we op onze plaats. Maar het is er nog vrij onrustig, want men is dol gedraaid van allerlei spelletjes; maar binnen vijf minuten zijn we zover afgekoeld dat we ons werk kunnen hervatten. Om kwart voor acht wordt dan het bevrijdende teken gegeven en kunnen we ons een vol uur uitleven om dan na een korte bijeenkomst de slaapzaal op te zoeken

Frans Stam - Frans de Laet

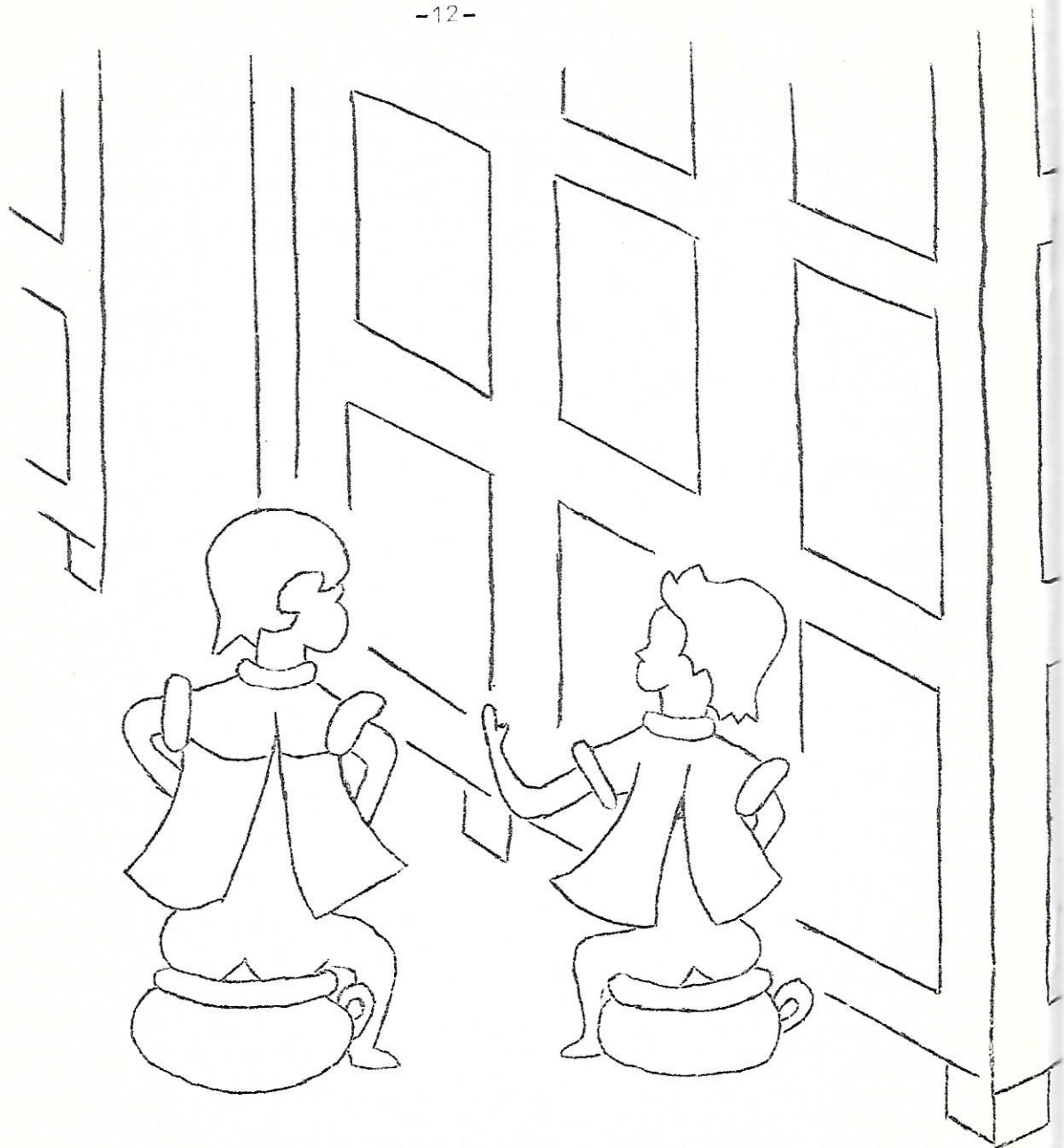
Louis Koppes

DE EERSTE DAGEN

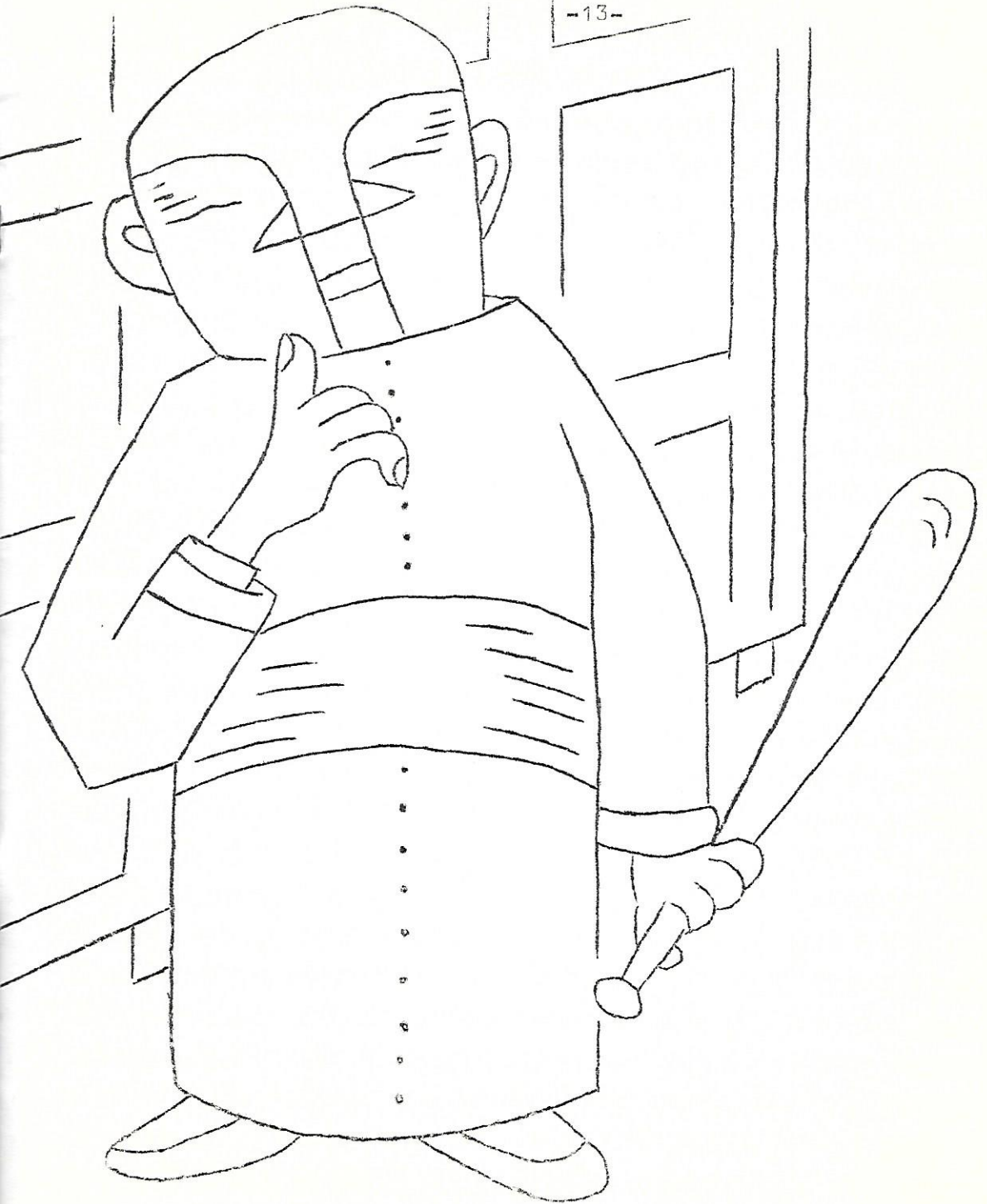
Kerstmis 1965 bracht voor ons een hele verandering met zich mee. Wegens plaatsgebrek op de Determineerschool mochten we overhuizen naar het gymnasium. We waren er wat blij mee. Maar toch viel het in het begin niet mee. We stonden volkomen vreemd tegenover verschillende dingen. Veel meer studie, vroeger opstaan enz. enz. Maar die moeilijkheden waren weldra verholpen. De jongens van paviljoen I, waarin wij werden ingekwartierd, waren heel vriendelijk voor ons en we konden er al gauw heel goed mee opschieten.

Een groot voordeel vonden we, dat we hier veel meer snoep mogen kopen. Dat was op de D.S. niet het geval. Daar mochten we slechts voor twee kwartjes verteren en kwamen we altijd geld tekort. Hier mogen we - met goedvinden van thuis - meer kopen, maar nu maken we er bijna geen gebruik van.

Nu we hier een maand zijn, zijn we heel aardig ingeburgerd. We zijn tot de conclusie gekomen, dat het op het internaat van het gymnasium fijner is dan op de D.S. Daar kreeg je op vrije dagen allerlei opdrachten en zei de pater bijvoorbeeld: "Jij gaat fietsen en jij gaat wandelen". Daar zijn we nu gelukkig van af en we hopen van harte voor onszelf en de andere jongens dat dat zo blijft.

STILTE

HET SCOREBORD

Het scorebord is een zwart bord voorzien van honderden gaatjes, waarin Pater Prefect eens in de veertien dagen dopjes steekt. Deze hebben verschillende kleuren met ieder een eigen betekenis. Blauw is zeer goed; wit betekent vrij goed, maar kan beter; oranje heet slecht en rood is zeer slecht. Het scorebord is als volgt ingedeeld: links staan de namen van de bewoners van paviljoen I en bovenaan, van links naar rechts, de onderwerpen waarvoor een dopje gegeven wordt, nl. studiejver, wellevendheid, interesse en notanda. Onder "prestatie" vindt men tegenwoordig geen dopjes meer, maar een grote plaat van een aap. Sommigen van U zullen zich misschien afvragen wat "notanda" betekent. Welnu dat wil zeggen dat degene die hiervoor een dopje krijgt bij pater directeur of bij pater prefect moet komen. In het eerste geval vindt hij een rood dopje achter zijn naam, in het tweede een geel. Meestal krijgen we een "notanda" als een oranje of rood dopje op het scorebord genoteerd staat.

De kleur voor studie-ijver geeft aan hoe ons-gedrag is tijdens de studie en de lessen. Het dopje voor wellevendheid zegt ons hoe wij ons gedragen in onze omgang met anderen en onze houding tegenover leraren, prefecten enz. vooral ook hoe wij ons gedragen aan tafel. Of wij voldoende belangstelling hebben voor hetgeen pater prefect ons zegt en voor de gebeurtenissen in het internaat en paviljoen vertelt ons "interesse". Met deze bijdrage hopen wij U nog een betere kijk te hebben gegeven van ons leven hier.

ONS PAVILJOEN

Ons paviljoen kan men het best vergelijken met een gewone huiskamer. Als men binnenkomt, ziet men tegenover zich een vijftal ramen, geflankeerd door bruin-geel gebaande gordijnen. Werpt men een blik naar buiten dan ziet men de kok druk bezig in de keuken. De jongens van het internaat D.S. trekken onze aandacht door hun luid geroep en het zwaaien met armen en benen, messen, vorken en lepels in hun refter. Aan de muur tussen twee ramen hangt een grote plaat, die de naam muurkrant draagt, waarop pater prefect iedere veertien dagen een aantal foto's plakt, die een bepaald thema uitbeelden. Ditmaal heeft het "Op Weg". Links van U bevindt zich de spelenkast, de bazar en het bureau van pater prefect. Rechts trekt een fluitende en etende kanarie onze aandacht. Zijn verblijf staat op de boekenkast, waarin allerlei spannende avonturen van onbekende grootheden op ons wachten. Achter die kast hebben we "ons zitje", bestaande uit een lage tafel en drie bankjes. Het wordt verlicht door een drietal schemerlampjes, die hun vaag schijnsel op ons leesboek werpen en ons zo het verhaal nog luguberder doen voorkomen. De vier zijden van dat zitje - de tweede en derde worden gevormd door een muur - is een grote dubbele kast, bestaande uit 36 kastjes waarin ieder zijn spulletjes, nodig voor 't dagelijks gebruik, opbergt. Op die kast staat een aquarium met enkele goudvissen, een radio en pic-up. De overige ruimte wordt opgevuld door een vijftal tafeltjes en twintig stoelen. Rechts van de deur bevindt zich het scorebord en links het aanplakbord, waarop "de nodige lakens" worden uitge-

deeld en bijzonderheden staan vermeld. Aan de wanden hangen - hoe kan het ook anders - de nodige foto's en schilderijen.

Ons paviljoen wordt thans bewoond door 25 jongens, van wie er 17 op het gymnasium zitten, de overige acht op de H.A.V.O.-brugklas en D.S. Komend vanaf de slaapzaal ligt ons paviljoen achter de vierde deur links.

Pater Wouters is onze prefect. Hij zwaait de scepter en wordt in dit "zwaaien" bijgestaan door de paviljoensraad, kortweg Praad geheten. Deze bestaat uit drie jongens, die door en uit ons gekozen worden. Martien v.d. Steeg uit Wanroy is dekaan. Hij vertegenwoordigt ons bij bijzondere gelegenheden en vergaderingen. Kees v. Leeuwen, hulp-dekaan en Robert Rieu, assistent, helpen hem daarbij. Samen met pater prefect bespreken zij het wel en wee van ons paviljoen. De resultaten van die besprekingen worden genoteerd in ons kroniekboek, dat wordt bijgehouden door Robert Rieu en Paul v. Turenhout, zodat iedereen op de hoogte blijft van wat zich in zijn onmiddellijke nabijheid afspeelt.

Elders hebben we U al meegedeeld, dat we ook een sportcommissie in het leven hebben geroepen. Zij doet haar werk zeer nauwkeurig. Dertien januari heeft pater Wouters een bibliothecaris aangesteld in de persoon van Gerard Geven. Hij zal nauwlettend toezien, dat de boeken goed behandeld worden. Iedere middag houdt hij zitting, zodat ieder zijn gelezen boeken kan terugbrengen en een ander meenemen.

Lawaai is er genoeg in ons paviljoen. Vooral sedert zes januari, toen Marcel Starrenburg zijn pic-up van thuis had meegenomen. Af en toe weigert het trouwe beestje wel eens -

hetgeen niet te verwonderen is - maar loopt weer als een kieviet zodra de medicijn "voor gebruik goed schudden" is toegepast.

Onze bazar, waar nogal wat gekocht wordt, is voorzien van schoolbenodigdheden en allerlei lekkernijen, die door Tom v.d.Weë en Jan Brandjes met veel liefde tegen betaling worden uitgedeeld. De spelenkast is het domein van Harry Schraven. Hierin bevinden zich o.a. schaak- en damspelen, puzzels, kaartspelen, stratego enz.

Uit het voorafgaande is U wellicht opgevallen, dat ieder bij ons een functie heeft. Ieder heeft zijn eigen werk. De een zorgt voor de kanarie, een ander voor de vissen, een derde voor de planten, weer anderen voor de netheid van het paviljoen.

Dit is het voornaamste wat ik van onze "huiskamer" te zeggen heb. Ik zou zeggen namens allen: "Komt eens kijken"!

Jan Wijnhoven - Tom van der Weë

ONS GODSDIENSTIG LEVEN

Natuurlijk wordt er in ons paviljoen ook aan het godsdienstig leven de nodige aandacht besteed. Temeer daar ons internaat tevens ook een priesteropleiding kent.

's Morgens om vijf minuten over half acht gaat er een belletje in ons paviljoen. Dat is voor ons het teken om de studieboeken en ander studiemateriaal in de boekentas te steken en te luisteren naar wat pater prefect ons te vertellen heeft. Hij of een van de jongens leest een stukje uit de bijbel voor, enigszins aangepast aan de tijd van het

(Liturgisch) jaar en daarop volgt dan een korte uiteenzetting door pater prefect. Deze morgenwijding hangt nauw samen met de muurkrant, die in ons paviljoen hangt. Het daarop in foto's uitgebeelde thema legt de prefect ons nader uit. Het thema "Op Weg" vraagt thans onze aandacht.

Om kwart voor negen 's avonds geeft hij ons een korte avondwijding, bespreekt enkele puntjes en geeft weer een paar van zijn goede raadgevingen.

Iedere avond wordt in de kapel een Eucharistieviering gehouden. En elke jongen wordt in de gelegenheid gesteld deze viering bij te wonen. Eens in de week heeft ieder paviljoen een zgn. paviljoensmis d.w.z. iedere jongen van dat paviljoen moet daarbij tegenwoordig zijn.

Tijdens de Kerstvakantie hebben ze het altaar en het baldakijn daarboven afgebroken, zodat het priesterkoor veel ruimer is geworden. In het midden daarvan staat nu een houten altaar en daaromheen heeft men banken geplaatst, afkomstig uit de oude kerk van Brakkenstein en omgebouwd door broeder Franciscus uit Baarlo. Wanneer door de week het aantal deelnemers aan de H.Mis niet zo groot is, kunnen zij allen rond het altaar plaats nemen. De viering zelf wordt daardoor heel anders - veel intiemer - beleefd.

's Zondags gaan de beide internaten - gymnasium en D.S. - gelijktijdig naar de Kerk en wel om half tien. Dan heeft er een hoogmis plaats, vaak concelebratie - dit is het gelijktijdig celebreren van meerdere priesters - die, wat zang betreft, door de grotere jongens verzorgd wordt.

De overigen vallen het koor bij wanneer dit gevraagd wordt.

dat over het godsdienstig leven.

Martien v.d. Steeg - Marcel Starrenburg
Ferri de Graaf

ONS CULTURELE LEVEN

Het cultureel leven houdt o.a. in academieavonden, die zowel door ons paviljoen alsook door de drie andere verzorgd worden. Zij bestaan doorgaans uit muziekstukjes, pantomime, voordrachten en kleinere toneelstukjes. Onze eerste academie-avond had het vorig trimester plaats en volgens de aanwezigen was het een zeer geslaagde avond. Het deed wel wat vreemd aan voor de eerste maal "op de planken" te staan. Maar ja, alle begin is moeilijk. Wij hadden, zo deelde pater directeur ons na afloop mee, het voorbeeld gegeven aan de andere paviljoens, die nog een avondje in elkaar moesten zetten. Dus een pluimpje op ons hoedje. De academie, verzorgd door pav.II, was prachtig gelukt, vond ik tenminste. Die avond van pav III heb ik niet gezien omdat ik door bepaalde omstandigheden verhinderd was erbij tegenwoordig te zijn. De zitting van pav IV was ook goed. Alleen die geleerde termen!!! Sommige konden we niet eens verstaan, maar die tijd komt nog wel (laten we het hopen). Er werden niet alleen academie-avonden gegeven, maar ook verjaardag- en afscheidsfeesten van paters. Zo bijvoorbeeld het afscheidsfeest van pater Ruigrok, die gedurende 30 jaar op het gymnasium latijn, biologie, nederlands en aardrijkskunde heeft gedoceerd. Dat feest had plaats op 17 oct. 1965. De beste toneel-

stukjes enz; gebracht tijdens de oefenacademies van pav. I en II werden die avond nogmaals opgevoerd. Vervolgens hebben we het afscheidsfeest gevierd van pater van Duynhoven als oud-directeur van ons internaat. Dat was op 14 november l.l. Ter gelegenheid daarvan hebben twee jongens van pav.III en twee van pav.IV een toneelstuk gespeeld, getiteld "Het Jeugdproces". De toneelspelers waren Theo Scharpach, Paul v.d. Wee, Dick Deutekom en Antoon Bullens. Het waren enkele spannende uren, die we beleefd hebben.

Ook worden er regelmatig films gedraaid zoals "Goodby Mister Chips", "De terugkeer van Marcelino", en "Geen bommen maar knopen". Daarnaast worden voor de leden van de biologie-club nog verschillende kleinere filmpjes vertoond, waarbij ook niet-leden van harte welkom zijn.

Op 16 jan. kwam Pater Schelstraete jr. uit Baarlo over en liet ons gedurende enkele uren genieten van zijn dia's over leven en werken van Pater Eymard, de stichter van de congregatie van onze paters. Dat geschiedde bij gelegenheid van het feest van de heilige, dat op de 2e zondag na Driekoningen gevierd wordt.

Het ligt in de bedoeling ook dit trimester weer een academie-avond te houden met zang en tooneelstukjes. Pater prefect is al bezig een paviljoenslied in elkaar te zetten. Zal het weer een knal-avond worden? Dat moeten we nog even afwachten.

Paul v. Turenhout

DE SPORT

Ook wat sport betreft zit ons paviljoen niet stil. In de loop van het eerste trimester is er onder veel bijval van alle paviljoen-eentjes een sportcommissie gekozen. Deze bestaat uit drie personen te weten Martien vd Steeg, Jan Tillemans en Kees v. Leeuwen. U wilt natuurlijk graag weten, wat deze commissie doet. Eens in de week wordt er een vergadering gehouden met pater prefect. Dan wordt besproken wat we de komende week gaan doen, worden binnen- en buitenspelen onder de loupe genomen en zoeken we uit welke competities er gehouden kunnen worden en tegen wie. Inmiddels is er een groot schaak-, dam-, pingpong-, en biljartcompetitie aan de gang. De best geklasseerden zullen in de komende maand uitkomen tegen de jongens van de D.S. Sommige zondagmiddagen vullen we met voetballen tegen de jongens uit andere paviljoens of van de D.S. We moeten eerlijk bekennen, dat we er niet altijd zonder kleerscheuren van afkomen. Twee keer in de week, woensdagavond en zondagmorgen na de hoogmis, hebben we de gymzaal tot onze beschikking, waarvan we dan ook goed gebruik maken.

In ons paviljoen staat één beker. Deze werd behaald op 26 september 1965 in Eindhoven met de St. Jozefmars. We behaalden er de 2e prijs. Een niet onverdienstelijke prestatie voor onze nog zo jonge wandelclub.

Onze sportprestaties gaan de laatste tijd goed vooruit. Met vallen en opstaan komen we ook op de schaatsen al een paar meter verder. Als het ijs nu maar blijft !!!!
Zodra het weer beter wordt - op het ogenblik dat ik dit

schrijf ziet het er nog niet naar uit - gaan we weer de bossen in, een uitstekende plaats om ons eens flink uit te leven. Ook zullen we ons dan gaan bezighouden met oriëntatietochten. Een boeiende, vermoeiende en leerzame bezigheid. Maar als het zover is, hoort U dat nog wel.

Kees v. Leeuwen - Jan Tillemas

"EN WE GAAN NOG NIET NAAR BED"

Er heerst een gezellige sfeer in het paviljoen als plotseling de bel rinkelt, die ons erop wijst dat het tijd is om onze pantoffels te gaan aantrekken. We ruimen tamelijk vlug op en leggen het op de plaats waar het thuis hoort: spelenkast, boekenkast, onze kastjes

We rennen het paviljoen uit en stormen de trap af terwijl pater prefect bijna ondersteboven gelopen wordt. We trekken onze schoenen uit en de pantoffels aan, dan nog een beetje rekstokken . de verwarmingsbuis in het schoenenhok en lopen dan zeer braaf naar boven. We komen nog maar juist op tijd voor de avondwijding. De bel rinkelt voor de tweede maal. Wie hierna binnenkomt is te laat en zal zich moeten verantwoorden hiervoor. Natuurlijk komen er een paar te laat. Maar dat is niet zo heel erg want dan mogen we weer wat later naar bed, omdat pater prefect, reeds begonnen met zijn woordje-zonder-ophouden, genoodzaakt is nogmaals opnieuw te beginnen.

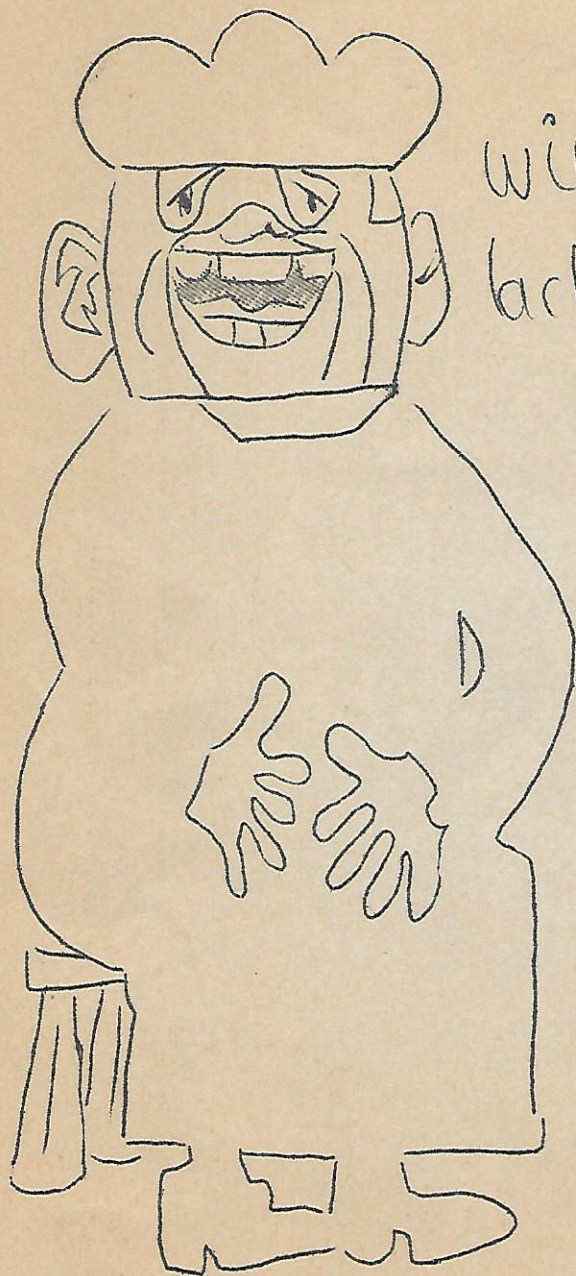
Als de avondwijding aanvangt, zitten we allemaal gezellig rond het bureau van pater prefect of in ons niet uit het

paviljoen weg te denken zitje. De avondwijding begint bijna altijd met "Stil zijn na de tweede slag"! Het bevat verder ook nog wat je niet mag doen en wat je wel moet doen. Bijvoorbeeld, je mag niet praten op de slaapzaal, niet met schoenen op de slaapzaal. Je moet vóór de tweede slag in het paviljoen zijn, stil zijn tijdens de avondwijding en nog meer van die dingen. Op het einde van zijn mededelingen zegt de pater: "We gaan nu allen in stilte naar bed"! We lopen het paviljoen uit en gaan voor de deur van de slaapzaal nog een beetje staan knokken tot we de pater uit het paviljoen zien komen. Dan gaan we er zeer netjes bijstaan. De prefect maakt de deur open. Op de chambrette gekomen kleden we ons uit en begeven ons vervolgens naar de lavabo om tanden te poetsen en ons te wassen. Nog een beetje met water gooien, even naar het toilet en dan naar de chambrette terug. Hier besteden we nog de nodige zorg aan het ophangen van allerlei filmsterren of lezen een spannend verhaal. We kijken nog wat uit onze chambrette of tikken tegen de celwand van onze buurman om hem te beduiden dat we nog geen zin hebben om te slapen. En als dan de prefect komt gaan we weer rustig lezen.

Na twintig minuten gaan de lampen uit en vetrekken we naar het land der dromen.

Harry Schraven - Paul Olde-Hampsink

Koos van Schie

wie het lachtst
lacht, lacht
het best...

HA HA

